

SZÉCHENYI FŐVÁROSA

KINCSEKERESŐ SÉTA

**Széchenyi fővárosa
Kincskereső séta
Budapest**

Volt egy nemes úr, ki a népünkért élt,
Sokat tett a nemzetért, szép beszédes nyelvünkért.
Lásd hát te is, járd be sorba,
Csodáld meg e pazar alkotásokat.

Nemzetünk múzeumából indulunk,
Nagyunk atyja indítja utunk.
Gróf Széchenyi Ferenc alapította
Hogy fia munkáját folytathassa

Nemes volt ő s egyben szerény ember
Egy évi jövedelmét ajánlotta fel,
Melyet város s nemes társai kiegészítve
Gyönyörű szép múzeumot emeltek.

Lépj be, keresd az ő termét!
Jobbra a folyosón könnyen megleled.
Ülj le, töltsd be szellemed a léggör,
Nézz körül, majd előre, nagy alakja lásd, épp rád néz!

Mi köznek jó, nevelte tettekre fiát,
Mutatva néki irányt és sok-sok jó példát.
Szeresd néped mindegyik fiát,
Küzdj jólétért, teremts kultúrát!
Csakis e szellemben érdemes élni,
Boldogságban s a közösben kiteljesedni.

Indulj most útnak, járd be Pest-Budának magját,
180 éve kezdtük lerakni épületeinek tucatját.
Melyekből láthatod legfényesebbeket,
Fiam és unokám emelte ezeket.

A múzeumból kilépve fiam István fogja meg kezéd
Légy figyelmes társa, lásd meg, mi szép lehet!

Első utunk a **Pesti Magyar Színház**hoz vezet,
Játékszínt már nem találsz itt, hiába keresed.
Jobbra utca végén szegezd fel fejed,
East-West Center irodaház lett színház helyett.

Duna felé ha jobbra indulsz árkádok mögött,
Fölsejlik a régi öröm, mely ideköltözött.
Társaságok, körök éltek díszes falak között,
Pesti Casino volt a neve, mindenkié, közös.

Bejáratát megkeresve Magyarok Házába lépsz,
El van jócskán hanyagolva, piszok, s szürkeség.
Menjünk is ki s vitatársam utcáján tovább,
Duna felé csak egy sarkot, s itt a Városház.

Jobbra okos barátom, Fáy András táblájával szemben
Művész s diák nézeteket vitatott – nem csendben,
Tovább Városháza, mely egykor Pest házai legnagyobbja,
Követi szervita nővérek rendjének tere és a temploma.

Bécsi utcán továbbmenve nem Bécsbe fogsz érkezni,
Szabadságharc eseménye, mely utca ezt követi,
Az Aradi Vértanúk napjának a házsora,
Szabadságba visz bennünket? Tere nem ezt mutatja.

Felszabadítási emlékmű áll templom-forma tér végén,
Szovjet nyomás szűnéséhez ötven év volt csak elég,
Kissé arrébb első miniszterelnökünk vesztette életét,
Itt sebezte kivégzőosztag Batthyány Lajos gróf testét.

Térre érve balról látszik a **Tőzsdepalota**,
Szép nagy fehér épülete tekintélyét mutatja.
TV székház volt sokáig e falak között,
Innen sugározták mindazt, mit a TV közölt.

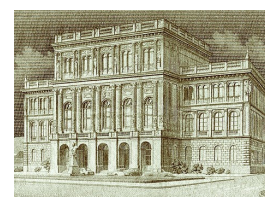

Épületét a hazám gazdagságára emeltem,
Ma külhoni tulajdonban, már semmit se tehettem.
Menj végig az épületen, utána meg balra,
Zoltán utcán végigmenve le a Dunapartra.

Jobbra tekints s meglátod az országunknak házát,
Innen irányítják a képviselők minden magyar álmát.
Dunapartra megérkezvén, nevem rakpartjára,
Balra utcám keresztjénél szobrom, s emléktábla.

Tábla fölött zord alakom magasan a falon,
Onnan nézek át a folyón lenn a Dunaparton.
Járhatóvá tettem a folyót egész a végéig,
Uszály s hajó akadálytalan halad a tengerig.

Nyelvünknek és tudásunknak akadémiát emeltem,
Itt láthatod magad előtt, pár lépésre tőlem.
Menjünk be, majd fel a lépcsőn, nézzetek körül,
Patinás falai között a szívünk felderül.

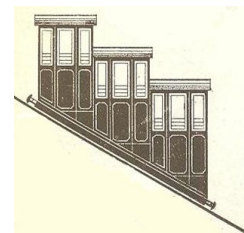
Apám mintáját követve nyelvünk pallérozása
Színhelye lett nyolcvan éve e **Tudományos Akadémia**.
József nádor alaprajzát bizottsággal vitatta,
Építése forrásához közadakozás juttatta.

Továbbmenve- át a hídon- Budára jutunk,
Ez a **Lánchíd**, legrégebben épített hidunk.
Angol példát honosítva került rá a Dunára,
Sok munka volt, míg elkészült végre-valahára.

Ödön fiam baloldalon **Siklót** építtetett,
Ezzel mehet fel a Várba ki jegyet megfizetett,
Gyalog, alagúttól jobbra, Király lépcsőn gyorsabb
Dísz térre visz fel, miután kiszusszantad magad.

Siklótól a Színházon át jutsz el a Dísz térre,
Az első ház Batthyány Lajos nádor építménye,
Fordulj hátra; balra a Vár, jobbra Mátyás templom,
Előre menj, át a kapun, lefelé, ha mondom.

Néhány lépés, Tábor utca és a Zerge lépcső,
S rohanhatsz le egyenesen, tán nem lesz még késő.
Istennek házába érve ülj le majd egy székre,
Megláthatod környezetét édes mennyegzőmnek.

Sajnálhatod, ha kapuja nincs éppen kitarva,
Kárpótól azonban **templom** falán a szép emléktábla.
Jobbra megyünk a körúton vissza a Dunáig,
Tabán dombján játszatsz majd, akár kifáradásig.

Rácz fürdővel szemben fordulj folyó felé menten,
Majd villamos síneken át, s híd alatt is-csendben.
Szent Gellért alakja alatt idd a Rudas vizét,
Ivókút három forrási közül vedd mi tiéd.

Attila a torkodra hat, Hungária gyomorra,
Juventus-szal könnyebben fogsz gondolni a korodra.
Ha már ittál, visszamegyünk híd alatt a baloldalra,
Balra lépcsőn kerülünk fel Lánchíd-irányban a hídra.

Igen, igen, Erzsébet-híd, ahogy régi híd is neveztetett,
Mai előtt itt legnagyobb nyílású lánchíd építtetett.
Az új hídon megyünk át, a templomnál meg balra,
Építkezés törmelékin bukdácsolunk sorba'.

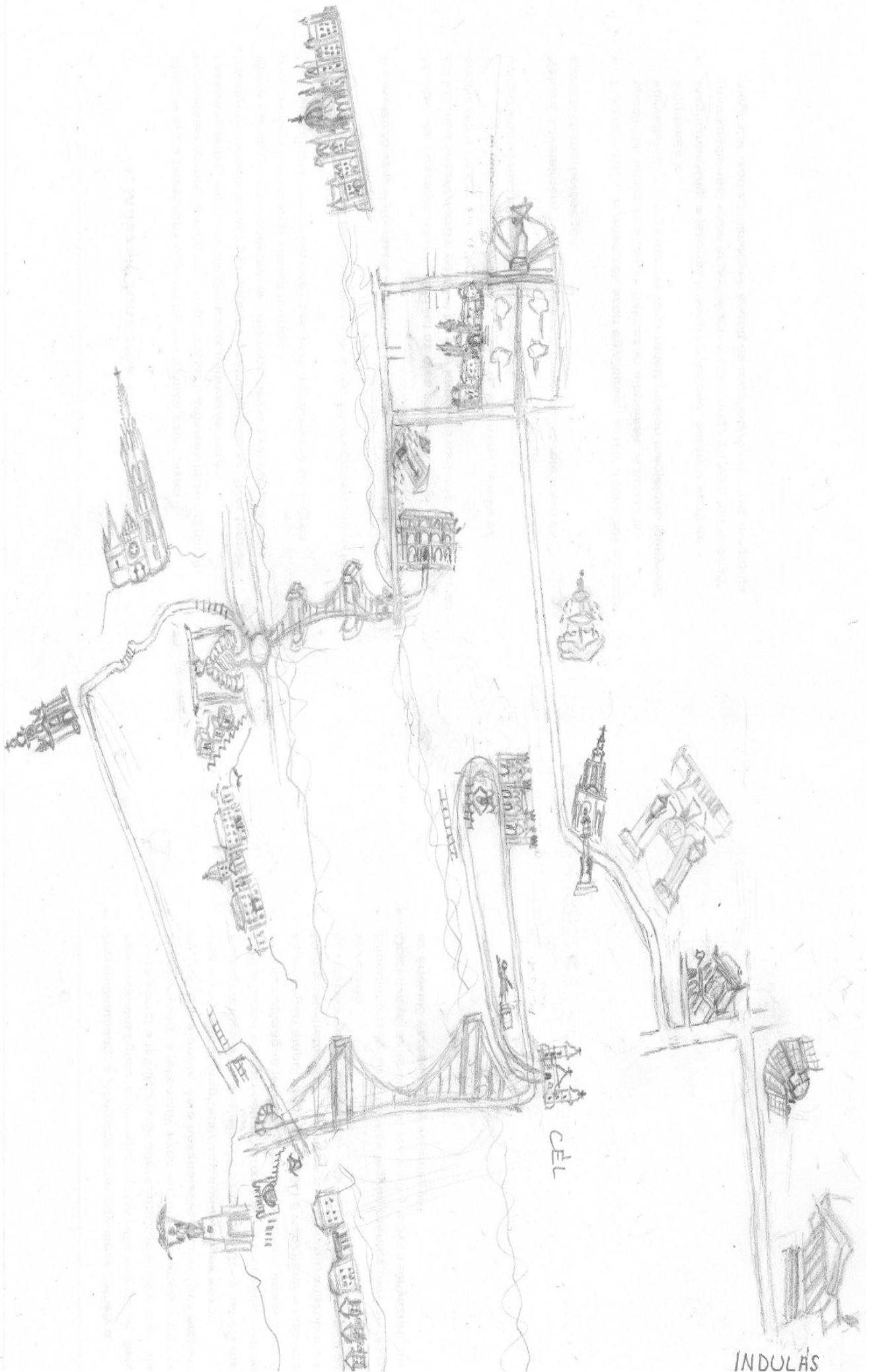
Sziget volt ez nagy árvízig, aztán átrendeztük,
Nagykörúti tervekét így hoztuk létre együtt.
Duna felé keresd majd meg a Petőfi szobrot
Tőle jobbra haladj tovább, míg megálljt nem mondok.

Máris a **Vigadót** látod, balra meg a kertet,
Vigadónak falai közt sok szép emlék termett,
Zenészek és énekesek fújták itt a prímet,
Puccosan öltözött dámák hűlették elménket.

Nem kerülhetsz be a kapun, s fel se a termekbe
Menj hát inkább át a kerten egész a sínekhez.
Dunakorzón balra térve séta vissza majd a térre,
Belvárosi templomunkban én meg már nyugvóra térek.
Te viszont keresd a kincset, hisz ott benn van az letéve.

CEL

INDULÁS